

โรมสถาปนานิमितนั้นขึ้น—ลำดับที่หนึ่ง

การตีความเป็นการส่วนตัว

Jeff Pippenger

2024-06-28

และในกาลเวลาเหล่านั้น จะมีคนเป็นอันมากลุกขึ้นต่อสู้กับกษัตริย์แห่งทิศใต้
ทั้งคนฉกรรจ์ในท่ามกลางชนชาติของเจ้าก็จะยกตนขึ้นเพื่อสถาปนานิमितนั้นไว้ แต่เขาทั้งหลายจะล้มลง
ดาเนียล 11:14

คำว่า “หลักคำสอน” ในบริบทของศาสนาคริสต์ หมายถึงความจริงที่ได้รับการสถาปนาไว้ในพระคัมภีร์
องค์กรต่าง ๆ

ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนมีชุดความเชื่อแตกต่างกันไปในสิ่งที่พวกเขาอ้างว่าเป็นหลักคำสอนตามพระคัมภีร์
แต่ความจริงนั้นมีเพียงหนึ่งเดียว ความแตกต่างระหว่าง “ความจริงสัมบูรณ์” กับ “พหุนิยม”
เป็นประเด็นที่อยู่นอกเหนือขอบเขตการพิจารณาของเราในเวลานี้

ปีลาตจึงทูลพระองค์ว่า ถ้าเช่นนั้น พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์หรือ? พระเยซูตรัสตอบว่า
ท่านกล่าวถูกแล้วว่าเราเป็นกษัตริย์ เราเกิดมาเพื่อการนี้ และเราได้เข้ามาในโลกก็เพื่อการนี้
คือเพื่อเป็นพยานแก่ความจริง ทุกคนที่อยู่ฝ่ายความจริงย่อมฟังเสียงของเรา ปีลาตทูลพระองค์ว่า
ความจริงคืออะไร? ครั้นทูลดังนี้แล้ว ท่านก็ออกไปหาพวกยิวอีก และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า
เราไม่พบความผิดในตัวผู้นี้เลย ยอห์น 18:37, 38.

ความจริงคือพระวาทะของพระเจ้า; เป็นพระสุรเสียงของพระองค์ และเป็นพระคริสต์เอง

“เราควรรู้ด้วยตนเองว่าอะไรคือองค์ประกอบของศาสนาคริสต์ อะไรคือความจริง
อะไรคือความเชื่อที่เราได้รับไว้
อะไรคือกฎเกณฑ์แห่งพระคัมภีร์—กฎเกณฑ์ซึ่งประหามันแก่เราจากสิทธิอำนาจสูงสุด
มีคนเป็นอันมากที่เชื่อโดยปราศจากเหตุผลอันจะใช้เป็นรากฐานแห่งความเชื่อของตน
โดยปราศจากหลักฐานที่เพียงพอเกี่ยวกับความจริงของเรื่องนั้น
หากมีความคิดใดถูกเสนอขึ้นซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นที่เขายึดถือไว้ล่วงหน้าแล้ว
เขาก็พร้อมอยู่แล้วที่จะยอมรับความคิดเห็นนั้น พวกเขาไม่ได้ใช้เหตุผลจากเหตุไปสู่อผล
ความเชื่อของเขาไม่มีรากฐานที่แท้จริง และในยามแห่งการทดลอง
พวกเขาจะพบว่าตนได้ก่อสร้างไว้บนทราย”

“ผู้ใดหยุดพักอย่างพอใจกับความรู้ในพระคัมภีร์อันไม่สมบูรณ์ของตนในปัจจุบัน
โดยคิดว่านั่นเพียงพอสำหรับความรอดของตน ผู้นั้นกำลังพักอยู่ในความลวงอันถึงตาย
มีคนเป็นอันมากที่มีได้เพียงพร้อมอย่างถ่องแท้ด้วยเหตุผลจากพระคัมภีร์
เพื่อเขาจะสามารถแยกแยะความผิดพลาด
และประณามบรรดาธรรมประเพณีและความเชื่อ โชคกลางทั้งสิ้นที่ถูกยึดเยียดเข้ามาในฐานะความจริง
ชาตานั้นได้นำความคิดของตนเองเข้ามาในการนมัสการพระเจ้า
เพื่อมันจะได้บ่อนทำลายความเรียบง่ายแห่งชาวประเสริฐของพระคริสต์
คนจำนวนมากที่อ้างว่าตนเชื่อความจริงสำหรับยุคปัจจุบัน กลับไม่รู้ว่าจะอะไรคือแก่นสารของความเชื่อซึ่งครี
งหนึ่งได้ทรงมอบไว้แก่บรรดาวิสุทธิชนแล้ว—คือพระคริสต์ในท่าน อันเป็นความหวังแห่งพระสิริ
พวกเขาคิดว่าตนกำลังปกป้องหลักหมายเดิมทั้งหลาย แต่พวกเขากลับเฉื่อยชาและเมินเฉย
พวกเขาไม่รู้ว่าการถกทอคุณธรรมแท้จริงแห่งความรักและความเชื่อเข้าไว้ในประสบการณ์ของตน

และการครอบครองคุณธรรมนั้นจริง ๆ เป็นอย่างไร พวกเขามีใช้ผู้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างใกล้ชิด แต่เกลียดชังและไม่เอาใจใส่ เมื่อความเห็นแตกต่างกันเกิดขึ้นเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ คนเหล่านี้ซึ่งมิได้ศึกษาอย่างมีจุดหมาย และมีได้แน่วแน่ว่าตนเชื่ออะไร ย่อมหลุดไปจากความจริง เราควรเน้นย้ำแก่ทุกคนถึงความจำเป็นในการสืบค้นความจริงของพระเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร เพื่อเขาจะได้รู้ว่าตนรู้แน่ว่าอะไรคือความจริง บางคนอ้างว่ามีความรู้มาก และรู้สึกพอใจกับสภาพของตน ทั้งที่พวกเขาไม่ได้มีความกระตือรือร้นต่องานนั้นมากนัก มิได้มีความรักอันแรงกล้าต่อพระเจ้า และต่อวิญญาณทั้งหลายซึ่งพระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขา มากไปกว่าหากว่าพวกเขาไม่เคยรู้จักพระเจ้าเลย พวกเขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ [เพื่อ] จะรับเอาแก่นและความอุดมสมบูรณ์นั้นมาเป็นของจิตวิญญาณของตนเอง พวกเขาไม่รู้สึกว่ามันคือพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสแก่พวกเขา แต่หากเราปรารถนาจะเข้าใจหนทางแห่งความรอด หากเราปรารถนาจะเห็นลำแสงแห่งดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมเราต้องศึกษาพระคัมภีร์อย่างมีจุดหมาย เพราะพระสัญญาและคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้ส่องลำแสงแห่งพระสิริอันแจ่มชัดลงบนแผนการไถ่ของพระเจ้า ซึ่งเป็นความจริงอันยิ่งใหญ่ที่ยังมิได้ถูกรับรู้อย่างชัดเจน” The 1888 Materials, 403.

เราจำเป็นต้องรู้ว่าหลักคำสอนเหล่านั้นคืออะไร และจะนำเสนอ สถาปนา และปกป้องความจริงเหล่านั้นได้อย่างไร

“บัดนี้ดูเหมือนแก่เราว่า คงเป็นไปได้ที่ผู้ใดจะต้องยืนอยู่ตามลำพัง; แต่หากพระเจ้าเคยตรัสผ่านข้าพเจ้าแล้ว เวลานั้นจะมาถึงเมื่อเราจะถูกนำไปต่อหน้าสภาทั้งหลายและต่อหน้าคนนับพันเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ และแต่ละคนจะต้องให้เหตุผลแห่งความเชื่อของตน แล้วคำวิพากษ์วิจารณ์อันรุนแรงที่สุดจะตกอยู่เหนือทุกจุดยืนที่ได้ยึดถือไว้เพื่อความจริง เหตุฉะนั้น เราจำเป็นต้องศึกษาพระวจนะของพระเจ้า เพื่อเราจะได้รู้ว่าทำไมเราจึงเชื่อหลักคำสอนที่เราประกาศยึดถือ เราต้องค้นคว้าพระดำรัสอันทรงชีวิตของพระยาห์เวห์อย่างพิถีพิถัน” Review and Herald, December 18, 1888.

เพื่อจะถูกนำไปอยู่ต่อหน้า “คนนับพัน” ย่อมเห็นได้ชัดว่า ผู้ปกป้องความจริงบางคนในยุคสุดท้ายจะถูกบีบบังคับให้ปกป้องความจริงผ่านสื่ออย่างเช่น โทรทัศน์หรือการแพร่ภาพผ่านเว็บ หากไม่แล้ว คนนับพันจะรับชมคำพยานที่ผู้หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันให้ไว้ได้อย่างไรได้? หลักคำสอนที่เรายึดถืออยู่นั้นระบุถึงรากฐานแห่งความเชื่อของเรา.

“สมาชิกทั้งหลายของคริสตจักรจะถูกทดลองและพิสูจน์เป็นรายบุคคล พวกเขาจะถูกนำไปอยู่ในสถานการณ์ที่บีบบังคับให้ต้องเป็นพยานเพื่อความจริง หลายคนจะถูกเรียกให้กล่าวต่อหน้าสภาและในศาลยุติธรรม บางทีอาจแยกกันและตามลำพัง ประสบการณ์ซึ่งน่าจะได้ช่วยพวกเขาในยามคับขันเช่นนี้นั้น พวกเขากลับละเลยที่จะได้รับไว้ และจิตวิญญาณของพวกเขาก็หนักอึ้งด้วยความสำนึกผิดเพราะโอกาสที่สูญเปล่าและสิทธิพิเศษที่ถูกละเลย” Testimonies, เล่ม 5, 463.

พระวจนะของพระเจ้าไม่เคยล้าสมัย ดังนั้น หากเราจะถูกนับรวมอยู่ในจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น เราจำเป็นต้องรู้ว่าเราควรเชื่อสิ่งใดโดยอาศัยสิ่งที่เขียนไว้ในพระวจนะของพระเจ้า ก่อนที่เวลาของการทดสอบจะมาถึง เมื่อประชากรของพระเจ้าถูกบังคับให้อธิบายหลักข้อเชื่อที่ตนยึดถือ พระเจ้าทรงยอมให้ความผิดพลาดถูกนำเข้ามา เพื่อบังคับให้ประชากรของพระองค์ศึกษาพระวจนะของพระองค์อย่างพิถีพิถัน.

“ข้อเท็จจริงที่ว่าในหมู่ประชากรของพระเจ้าไม่มีการโต้เถียงหรือความปั่นป่วน มิควรถูกถือว่าเป็นหลักฐานอันเด็ดขาดว่าพวกเขากำลังยึดมั่นในหลักคำสอนอันถูกต้องมั่นคง

มีเหตุให้เกรงว่าพวกเขาอาจมิได้แยกแยะระหว่างความจริงกับความผิดพลาดอย่างชัดเจน เมื่อไม่มีประเด็นใหม่ใด ๆ เกิดขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ เมื่อไม่มีความเห็นต่างเกิดขึ้นซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้คนค้นพระคัมภีร์ด้วยตนเองเพื่อให้แน่ใจว่าตนมีความจริงแล้ว ก็จะมีคนเป็นอันมากในเวลาเช่นเดียวกับในสมัยโบราณ ที่ยึดถือประเพณีและนัมัสการโดยไม่รู้วาทนัมัสการสิ่งใด”

“ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงว่า หลายคนที่ปฏิญาณตนว่ามีความรู้ในสัจธรรมสำหรับยุคปัจจุบันนั้น หาได้รู้ไม่ว่าตนเชื่อสิ่งใด พวกเขาไม่เข้าใจหลักฐานแห่งความเชื่อของตน พวกเขาไม่มีความซาบซึ้งอันถูกต้องต่อพระราชกิจสำหรับกาลเวลาปัจจุบัน เมื่อวาระแห่งการทดลองมาถึง มีบางคนที่ยึดมั่นกำลังเทศนาแก่ผู้อื่น ซึ่งเมื่อพิจารณาจุดยืนที่ตนยึดถืออยู่แล้ว จะพบว่ามิหลายสิ่งที่ยึดมั่นไม่อาจให้เหตุผลอันเป็นที่น่าพอใจได้ ก่อนจะถูกทดสอบเช่นนี้ พวกเขาไม่รู้ถึงความไม่รู้ยิ่งใหญ่ของตน และยังมีอีกหลายคนในคริสตจักรที่ถือเอาเองว่าตนเข้าใจสิ่งที่ยึดมั่น แต่จนกว่าการโต้แย้งจะเกิดขึ้น พวกเขาก็ไม่รู้ถึงความอ่อนแอของตนเอง เมื่อถูกแยกจากบรรดาผู้มีความเชื่อเช่นเดียวกัน และถูกบีบให้ยืนหยัดโดยลำพังและเดียวดายเพื่ออธิบายความเชื่อของตน พวกเขาจะประหลาดใจเมื่อเห็นว่า ความคิดของตนเกี่ยวกับสิ่งที่ตนยอมรับว่าเป็นสัจธรรมนั้นสับสนเพียงใด เป็นที่แน่นอนว่า ในหมู่พวกเราได้มีการหันเหไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และหันไปหามนุษย์ โดยนำเอาสติปัญญาของมนุษย์มาตั้งไว้แทนพระปัญญาอันทรงเป็นของพระเจ้า”

“พระเจ้าจะทรงปลุกเร้าประชากรของพระองค์; หากวิธีการอันลึ้มเหลว ลัทธินอกรีตทั้งหลายจะเข้ามาในหมู่พวกเขา ซึ่งจะร่อนพวกเขาออก แยกแกลบออกจากข้าวสาลี องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกบรรดาผู้ที่เชื่อพระวจนะของพระองค์ให้ตื่นขึ้นจากการหลับใหล แสงสว่างอันล้ำค่าได้มาถึงแล้ว ซึ่งเหมาะสมกับกาลเวลานี้ นี่คือความจริงแห่งพระคัมภีร์ ที่แสดงให้เห็นถึงภัยอันตรายซึ่งอยู่ตรงหน้าเราแล้ว แสงสว่างนี้ควรนำเราให้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร และตรวจสอบจุดยืนทั้งหลายที่เรายึดถืออยู่อย่างถี่ถ้วนที่สุด พระเจ้าทรงประสงค์ให้แง่มุมและจุดยืนทั้งสิ้นของความจริงได้รับการค้นคว้าอย่างทั่วถึงและอย่างไม่ย่อท้อ ด้วยการอธิษฐานและการอดอาหาร ผู้เชื่อทั้งหลายไม่ควรหยุดอยู่กับข้อสันนิษฐานและความคิดที่คลุมเครือ เกี่ยวกับสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นความจริง ความเชื่อของพวกเขาต้องตั้งอยู่บนพระวจนะของพระเจ้าอย่างมั่นคง เพื่อว่าเมื่อเวลาทดสอบมาถึง และพวกเขาถูกนำไปอยู่ต่อหน้าสภาเพื่อให้การตอบเกี่ยวกับความเชื่อของตน พวกเขาจะสามารถให้เหตุผลถึงความหวังที่มีอยู่ในตนได้ ด้วยใจอ่อนสุภาพและด้วยความยำเกรง”

“จงปลุกเร้า ปลุกเร้า ปลุกเร้า เรื่องทั้งหลายที่เราแนะนำเสนอต่อโลกจะต้องเป็นความจริงอันมีชีวิตสำหรับเรา เป็นสิ่งสำคัญที่ว่าการปกป้องหลักคำสอนซึ่งเรากลัวว่าเป็นข้อเชื่อมูลฐานแห่งความเชื่อนั้น เราไม่ควรปล่อยให้ตนเองใช้อรรถเหตุที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์โดยเด็ดขาด อรรถเหตุเช่นนั้นอาจใช้ปิดปากผู้คัดค้านได้ แต่ยอมไม่ให้เกียรติแก่ความจริง เราควรเสนออรรถเหตุที่มั่นคง ซึ่งไม่เพียงจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามนิ่งเงียบลงเท่านั้น แต่จะทนต่อการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดและอย่างถี่ถ้วนที่สุดด้วย ในหมู่ผู้ที่ได้ฝึกตนเองให้เป็นนักโต้วาที มีอันตรายอย่างยิ่งที่เขาจะไม่จัดการกับพระวจนะของพระเจ้าอย่างเที่ยงธรรม ในการเผชิญหน้ากับผู้คัดค้าน ความพยายามอย่างจริงจังของเราควรเป็นการนำเสนอเรื่องต่าง ๆ ในลักษณะที่จะปลุกให้เกิดความเชื่อมั่นขึ้นในจิตใจของเขา แทนที่จะมุ่งเพียงเสริมความมั่นใจให้แก่ผู้เชื่อเท่านั้น”

“ไม่ว่ามนุษย์จะมีความก้าวหน้าทางสติปัญญาเพียงใด ก็อย่าให้เขาคิดแม้เพียงชั่วขณะหนึ่งว่าไม่มีความจำเป็นที่ต้องค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างถี่ถ้วนและต่อเนื่องเพื่อให้ได้รับความสว่างยิ่งขึ้น ในฐานะชนชาติหนึ่ง เราแต่ละคนได้รับการทรงเรียกให้เป็นนักศึกษาคำพยากรณ์ เราต้องเฝ้าดูด้วยใจจริง เพื่อเราจะได้ discern รัศมีแห่งความสว่างใด ๆ ที่พระเจ้าจะทรงสำแดงแก่เรา เราจะต้องจับแสงแรกแห่งความจริงนั้นไว้; และโดยการศึกษาด้วยจิตอธิษฐาน ย่อมอาจได้รับความสว่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถนำเสนอแก่ผู้อื่นได้” Testimonies, volume 5, 708.

“นักศึกษาคำพยากรณ์” ซึ่งในที่สุดจะประกอบขึ้นเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น จะต้องถูก “ทดสอบและพิสูจน์เป็นรายบุคคล” ล่วงหน้าก่อนการเผชิญหน้าของพวกเขากับอำนาจฝ่ายโลกซึ่งจะนำมาซึ่งวิกฤตกฎหมายอันอาทิตย์และการข่มเหงที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ก่อนอื่น พระเจ้าจะทรง “ปลุกเร้า” บรรดาผู้สืบทอดชื่อ พรหมจารีที่หลับใหลจะถูก “ปลุกเร้า” ให้ตื่นขึ้นจากความง่วงหลับที่พวกเขาได้ตกอยู่ในระหว่างช่วงเวลาที่ผ่านมา หากพวกเขาไม่ยอมตื่นขึ้นโดยข่าวสารที่พระเจ้าได้ทรงนำเสนอผ่านบทความต่าง ๆ ที่ได้ถูกเผยแพร่ออกมาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 แล้ว พระเจ้าจะทรงยอมให้ “ลัทธินอกรีต” “เข้ามาท่ามกลางพวกเขา” ซึ่งจะทำให้การแยกข่าวสาส์นกับข่าวละมานสำเร็จลุล่วงผ่านกระบวนการร่อนคัดบัดนี้ เรากำลังอยู่ในกระบวนการร่อนคัดนั้นแล้ว

มีทางเลือกอยู่สามประการสำหรับผู้ที่ได้ติดตามข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการระบุอัตลักษณ์ที่ถูกต้องของโรมสมัยใหม่ ทางเลือกหนึ่งคือ สหรัฐอเมริกาคือโรมสมัยใหม่ อีกทางเลือกหนึ่งคือ อำนาจของสันตะปาปาคือโรมสมัยใหม่ และทางเลือกประการที่สามคือ ทั้งสองทัศนะก่อนหน้านั้นไม่ถูกต้อง และมีอำนาจอื่นใดอำนาจหนึ่งที่ถูกแทนไว้โดยพวกโจรในชนชาติของดาเนียล ผู้ซึ่งยกตนขึ้น ล้มลง และสถาปนาในมิตนั้นไว้ในข้อสิบสี่แห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าความเห็นต่างกันในประเด็นที่ว่าโรมสมัยใหม่คืออำนาจของสันตะปาปาหรือสหรัฐอเมริกานั้น ได้รับอนุญาตให้เข้ามาสู่ขบวนการนี้เพื่อจุดประสงค์ในการบังคับประชากรของพระองค์ให้ศึกษาพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงให้ข้อขัดแย้งนี้เกิดขึ้นในการสำแดงแห่งพระเมตตาของพระองค์ ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าความเห็นต่างนี้เกี่ยวข้องกับเตรียมประชากรของพระองค์สำหรับวิกฤตการณ์ที่กำลังมาถึง มากกว่าที่จะเป็นเพียงการระบวว่าใครถูกและใครผิดเกี่ยวกับโรมสมัยใหม่ ความเห็นต่างนี้ได้รับอนุญาตและถูกทรงกำหนดโดยพระเจ้าเพื่อสำแดงแก่ทุกคนที่ปรารถนาจะเห็นว่าความเข้าใจส่วนตัวของตนเองเกี่ยวกับพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระองค์นั้นยังไม่สมบูรณ์หรือไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้น ข้อขัดแย้งนี้จึงเป็นหลักฐานแห่งพระเมตตาของพระเจ้า

ข้อขัดแย้งนี้มีได้เกี่ยวข้องกับเพียงการระบุว่าอำนาจใดคืออำนาจที่ “พวกปล้นแห่งชนชาติของเจ้า” เป็นตัวแทนเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับวิธีวิธีการแบบ “บรรทัดซ้อนบรรทัด” ซึ่งทั้งสองฝ่ายในข้อขัดแย้งนี้ต่างอ้างว่ายึดถือกัน กำลังถูกนำมาใช้อย่างถูกต้องหรือไม่ กฎเชิงพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิธีวิธีการแบบ “บรรทัดซ้อนบรรทัด” นั้นรวมถึงหลักการพิเศษทางคำพยากรณ์ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการร่อนแยกข่าวสาส์นกับข่าวละมาน ในบรรดาองค์ประกอบสามประการของวิธีวิธีการแบบ “บรรทัดซ้อนบรรทัด” ซึ่งข้าพเจ้าขอยืนยันว่ากำลังถูกเข้าใจผิดในข้อขัดแย้งปัจจุบันนี้ ได้แก่ พระคริสต์ทรงเป็นความจริง และพระคริสต์ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา และการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น

ท้ายที่สุด ผู้ที่ยึดถือความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อสิบสี่แห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด จะถูกพบว่ากำลังตั้งจุดยืนทางหลักคำสอนของตนอยู่บนการตีความส่วนตัว

เราทั้งหลายยังมีพระวาทะแห่งคำพยากรณ์ที่มั่นคงยิ่งกว่า
และท่านทั้งหลายก็ทำดีแล้วที่เอาใจใส่ต่อพระวาทะนั้น เหมือนต่อแสงสว่างซึ่งส่องอยู่ในที่มืด
จนกว่ารุ่งอรุณจะมาถึง และดาวประจำวันจะขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย โดยรู้ชื่อนี้ก่อนว่า คำพยากรณ์ใด ๆ
ในพระคัมภีร์ ไม่เป็นเรื่องสำหรับผู้หนึ่งผู้ใดจะตีความได้ตามลำพัง
เพราะว่าคำพยากรณ์นั้นไม่ได้มาในกาลก่อนด้วยความประสงค์ของมนุษย์
แต่มนุษย์บริสุทธิของพระเจ้าได้กล่าวถ้อยคำออกมาเมื่อได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ 2 เปโตร
1:19-21

ในการโต้แย้งเกี่ยวกับข้อที่สิบสี่ ตัวอย่างหนึ่งของสิ่งที่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็น “การตีความส่วนตัว”
พบได้ในหนังสือ The Great Controversy.

“เมื่อวันสะบาโตได้กลายเป็นประเด็นพิพาทพิเศษทั่วทั้งโลกคริสเตียน
และบรรดาอำนาจฝ่ายศาสนาและฝ่ายบ้านเมืองได้ร่วมมือกันบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์นั้น
การปฏิเสธอย่างแน่วแน่ของคนส่วนน้อยกลุ่มเล็ก ๆ ที่ไม่ยอมคล้อยตามข้อเรียกร้องอันเป็นที่นิยม
จะทำให้พวกเขากลายเป็นเป้าหมายแห่งความชิงชังสาปแช่งโดยทั่วไป จะมีการยืนยันว่า
คนเพียงไม่กี่คนซึ่งยืนหยัดต่อต้านสถาบันของคริสตจักรและกฎหมายของรัฐนั้น
ไม่สมควรได้รับการยอมรับให้ดำรงอยู่ต่อไป; ว่าจะเป็นการดีกว่าที่พวกเขาจะต้องทนทุกข์
มากกว่าที่ชนชาติทั้งหลายจะถูกผลักเข้าสู่ความสับสนวุ่นวายและความไร้กฎหมาย
ข้อโต้แย้งเดียวกันนี้เมื่อหลายศตวรรษก่อนก็ได้ถูกนำมาใช้กล่าวหาพระคริสต์โดย
‘บรรดาผู้ครอบครองของชนชาติ’ ‘เป็นประโยชน์แก่พวกเรา’ คายาฟาสะผู้เจ้าเล่ห์กล่าวว่า
‘ทีคนคนหนึ่งจะตายแทนประชาชน และเพื่อมิให้ชนชาติทั้งชาติพินาศ’ ยอห์น 11:50
ข้อโต้แย้งนี้จะดูประหนึ่งเป็นข้อสรุปที่เด็ดขาด;
และในที่สุดจะมีการออกกฎหมายต่อต้านบรรดาผู้ที่ถือวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ว่าเป็นวันบริสุทธิ์
โดยประกาศว่าพวกเขาสมควรได้รับโทษอันร้ายแรงที่สุด และให้อิสราเอลแก่ประชาชน
ภายหลังช่วงเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้ ในการประหารชีวิตพวกเขา โรมันคาทอลิกในโลกเก่า
และโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมถอยในโลกใหม่
จะดำเนินแนวทางคล้ายคลึงกันต่อบรรดาผู้ที่ถวายเกียรติแก่พระบัญญัติทั้งสี่ของพระเจ้า” The Great
Controversy, 615.

“คริสต์ศาสนจักร” เป็นตัวแทนของชุมชนคริสเตียนทั่วโลก
หรือหมู่คณะรวมของประเทศและวัฒนธรรมที่มีคริสเตียนเป็นประชากรส่วนใหญ่
คำนี้มักใช้เพื่อหมายถึงส่วนต่าง ๆ ของโลกที่ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาหลัก
และได้มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อวัฒนธรรม กฎหมาย และบรรทัดฐานทางสังคม
คริสต์ศาสนจักรครอบคลุมขอบเขตทั่วโลกของศาสนาคริสต์ทั้งในแง่ของบรรดาผู้ติดตาม
อิทธิพลทางวัฒนธรรม และความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โดยไม่ตัดข้อความซ้ำที่ปรากฏอยู่ใน Ellen White
CD-ROM คำว่า Christendom ปรากฏหนึ่งร้อยเจ็ดสิบหกครั้ง ในเชิงภูมิศาสตร์ Sister White ระบุว่า
Christendom โดยทั่วไปเป็นตัวแทนของยุโรปและทวีปอเมริกา ในบริบทของ Sister White
ยุโรปถูกระบุว่าเป็นโลกเก่า และทวีปอเมริกาเป็นโลกใหม่

“แต่สัตว์ร้ายนั้นซึ่งมีเขาเหมือนลูกแกะ ถูกเห็นว่า ‘ขึ้นมาจากแผ่นดินโลก’
แทนที่จะโค่นล้มอำนาจอันทั้งหลายเพื่อสถาปนาตนเอง ชาตินี้ซึ่งเป็นตัวแทนโดยสัญลักษณ์ดังกล่าว
จะต้องเกิดขึ้นในดินแดนที่ก่อนหน้านี้ยังไม่มีผู้ครอบครอง และค่อย ๆ
เติบโตขึ้นอย่างเป็นลำดับและโดยสันติ ดังนั้น มันจึงไม่อาจเกิดขึ้นท่ามกลางบรรดาประชาชาติอันหนาแน่น
และแก่งแย่งกันของโลกเก่า—ทะเลอันวุ่นวายนั้นแห่ง ‘ชนชาติทั้งหลาย ผุ่ชนทั้งหลาย ประชาชาติทั้งหลาย
และภาษาทั้งหลาย’ มันจะต้องถูกแสวงหาในทวีปตะวันตก”

“ชนชาติใดในโลกใหม่นั้น ที่ในปี ค.ศ. 1798 กำลังก้าวขึ้นสู่อำนาจ ให้คำมั่นแห่งกำลังและความยิ่งใหญ่ และดึงดูดความสนใจของโลก? การประยุกต์ใช้สัญลักษณ์นี้ไม่อาจมีข้อสงสัยได้ ชนชาติหนึ่ง และมีเพียงชนชาติเดียวเท่านั้น ที่ตรงตามข้อกำหนดของคำพยากรณ์นี้; ซึ่งชื่ออย่างไม่ผิดพลาดไปยังสหรัฐอเมริกา” The Great Controversy, 441.

ประโยคสุดท้ายในย่อหน้าที่เรากำลังพิจารณายู่นั้น ได้ถูกนำไปใช้เพื่อเสนอว่า “Romanism in the Old World and apostate Protestantism in the New” เป็นการระบุว่า “Romanism of the Old World” คือสันตะปาปาในยุคมืด และสหรัฐอเมริกา (โปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทราม) คือโรมสมัยใหม่ ซึ่งแสดงโดยวลี “apostate Protestantism in the New” คำว่า “Old” ถูกนิยามว่าเป็นประวัติศาสตร์ในอดีต และคำว่า “New” ถูกนิยามว่าเป็นประวัติศาสตร์สมัยใหม่หรือประวัติศาสตร์ปัจจุบัน การประยุกต์เช่นนั้นบิดเบือนความเข้าใจอันมั่นคงของซิสเตอร์ไวต์ทั้งเกี่ยวกับคริสต์ศาสนจักรและเกี่ยวกับโลกเก่าและโลกใหม่.

บรรดาผู้ที่นำถ้อยคำดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในแง่ของประวัติศาสตร์อดีตและอนาคตนั้น ได้กำหนดความหมายของ “การตีความโดยส่วนตัว” ซึ่งขัดแย้งโดยตรงกับความหมายที่ซิสเตอร์ไวท์ตั้งใจไว้ ข้ออ้างนั้นคือ “โลกเก่า” เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ในอดีต และ “โลกใหม่” เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์สมัยใหม่หรือประวัติศาสตร์ปัจจุบัน (ใหม่)

ข้อความตอนนี้กล่าวว่า “จะดำเนินตามไสล่า” โรมันคาทอลิกนิยมและโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมจากความเชื่อ “จะดำเนินแนวทางที่คล้ายคลึงกันต่อบรรดาผู้ที่ถวายเกียรติแก่พระบัญญัติของพระเจ้าทุกประการ” โลกเก่าในข้อความตอนนี้อยู่ยุโรป และโลกใหม่คือทวีปอเมริกา ซิสเตอร์ไวท์กำลังสอนว่า ทั้งโลกจะต้องเผชิญกับบททดสอบแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ และว่าโรมันคาทอลิกนิยมจะเป็นผู้นำในการข่มเหงในยุโรป ส่วนโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมจากความเชื่อจะเป็นผู้นำในการข่มเหงในทวีปอเมริกา ทวีปอเมริกาและยุโรปคือสิ่งที่นิยามว่าเป็น “คริสต์ศาสนจักร” ทั้งโรมันคาทอลิกนิยมและโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมจากความเชื่อ “จะดำเนินแนวทางที่คล้ายคลึงกันต่อบรรดาผู้ที่ถวายเกียรติแก่พระบัญญัติของพระเจ้าทุกประการ”

“จะไล่ตาม” เป็นการระบุถึงการกระทำในอนาคตของอำนาจทั้งสอง และในทางไวยากรณ์ย่อมเป็นไปได้ที่จะเสนอว่าโรมันคาทอลิกนิยมแห่งโลกเก่าเป็นอำนาจสันตะปาปาแห่งยุคมืด การข่มเหงที่อำนาจทั้งสองกระทำเป็นกาลอนาคต ความหมายของวลีนี้คือ “จะไล่ตาม” และหมายถึงการติดตามหรือไล่ตามบางสิ่งด้วยเจตนาที่จะบรรลุหรือให้ได้มาซึ่งสิ่งนั้น มันบ่งชี้ถึงการกระทำในอนาคตที่บุคคลหรือกลุ่มหนึ่งผูกพันตนที่จะแสวงหาเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างแข็งขัน

วลีนี้สามารถนำไปใช้ได้หลายบริบท: “เธอจะมุ่งดำเนินอาชีพทางการแพทย์” หมายความว่าเธอวางแผนที่จะก้าวไปสู่การเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ “เขาจะมุ่งศึกษาต่อเพื่อรับปริญญาด้านวิศวกรรมศาสตร์” บ่งชี้ว่าเขาตั้งใจจะศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ในสถาบันการศึกษาระดับสูง “ทีมจะดำเนินโครงการนี้ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ” สื่อว่าทีมจะยังคงทำงานในโครงการนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จสมบูรณ์ “พวกเขาจะดำเนินคดีทางกฎหมายต่อบริษัท” หมายความว่าพวกเขาตั้งใจจะดำเนินขั้นตอนทางกฎหมายเพื่อจัดการกับข้อร้องทุกข์หรือแสวงหาความยุติธรรม โดยรวมแล้ว “will pursue” สื่อถึงความมุ่งมั่น ความทุ่มเท และเจตนาที่ชัดเจนในการบรรลุเป้าหมายหรือผลลัพธ์เฉพาะอย่างหนึ่งในอนาคต

การตีความโดยลำพังซึ่งถูกนำมาใช้เพื่อสอนว่าโรมันคาทอลิกนิยมแห่งโลกเก่าเป็นประวัติศาสตร์ในอดีตไปแล้ว จากนั้นก็ถูกนำมาใช้เป็นเสาหลักเพื่อค้ำจุนการประยุกต์ใช้ที่ไม่ถูกต้องของการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น

ทั้งนี้โดยโต้แย้งว่าการประยุกต์ใช้กรุงโรมสามชั้นนั้นหมายถึงกรุงโรมสมัยนอกศาสนา ตามมาด้วยกรุงโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปา และจากนั้นคือสหรัฐอเมริกาในฐานะกรุงโรมที่สามในบรรดากรุงโรมทั้งสาม การประยุกต์ใช้อย่างบกพร่องที่คล้ายคลึงกันอย่างยิ่งนี้ได้ถูกนำมาใช้ไม่นานหลังจากวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เมื่อมีกลุ่มหนึ่งแยกตัวออกจากขบวนการเนื่องด้วยหนังสือโยเอล

จากนั้นข้อโต้แย้งก็เริ่มขึ้นในการประชุมค่ายแห่งหนึ่งในประเทศแคนาดา ซึ่งมีการนำการประยุกต์ใช้ภัยพิบัติสามประการแบบสามชั้นมาผนวกเข้ากับพระธรรมโยเอล เพื่อสอนว่าอิสลามแห่งภัยพิบัติประการที่สามคือประชาชาติซึ่งยกมาต่อสู้อับดุลในข้อหของบทที่หนึ่ง ประชาชาตินั้นคือโรมของสันตะปาปา แต่ได้มีการนำการตีความส่วนตัวเข้ามาโดยอ้างว่าประชาชาตินั้นคืออิสลาม การประยุกต์ใช้ภัยพิบัติสามประการแบบสามชั้นได้สถาปนาให้อิสลามเป็นอำนาจแห่งวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

และการตีความส่วนตัวแบบใหม่นี้ยืนยันว่าอำนาจของสันตะปาปาในโยเอลบทที่หนึ่งแท้จริงแล้วคืออิสลาม การตีความส่วนตัวซึ่งปฏิเสธการระบุอำนาจของสันตะปาปาอย่างถูกต้องในพระธรรมโยเอลได้รับการคำนวณด้วยการประยุกต์ใช้ภัยพิบัติสามประการอย่างไม่ถูกต้อง บัดนี้กำลังมีการนำการตีความส่วนตัวซึ่งกันอำนาจของสันตะปาปาออกไปเพื่อให้แก่สหรัฐอเมริกาเข้ามาอีกครั้ง

สิ่งที่ได้มีมาแล้ว ก็คือสิ่งที่จะมีต่อไป; และสิ่งที่ได้กระทำมาแล้ว ก็คือสิ่งที่จะถูกกระทำอีก; และไม่มีสิ่งใดใหม่ภายใต้ดวงอาทิตย์เลย มีสิ่งใดหรือที่อาจกล่าวได้ว่า ดูเถิด สิ่งนี้เป็นของใหม่? สิ่งนั้นได้มีมาแล้วตั้งแต่กาลก่อน ซึ่งมีอยู่ก่อนเรา ปัญญาจารย์ 1:9, 10

ข้อขัดแย้งต่าง ๆ แห่งวาระสุดท้ายรวมถึงการทำซ้ำของข้อขัดแย้งในอดีต และในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดมีข้อขัดแย้งเรื่อง Uriah Smith นักการตีความส่วนตัวของตนไปวางทับบนสัญลักษณ์ของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ ในการกระทำเช่นนั้น เขาได้สร้างความเข้าใจต่อดาเนียลบทที่สิบเอ็ดซึ่งก่อให้เกิดแต่ความมิดมนเท่านั้น ในวาระสุดท้ายนี้ ข้อขัดแย้งที่ถูกทำซ้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือการชี้ให้เห็นผลที่เกิดจากการนำการตีความส่วนตัวไปใช้กับความจริงที่ได้ตั้งมั่นแล้ว นี่คือนสิ่งที่ Smith ได้กระทำในหนังสือของเขา Daniel and the Revelation นี่คือนสิ่งที่ได้ถูกกระทำในข้อขัดแย้งเกี่ยวกับหนังสือโยเอล และนี่คือพลวัตเดียวกันที่กำลังถูกนำมาใช้เมื่อย่อหน้าหนึ่งจาก The Great Controversy หลีกเลียงคำจำกัดความทั้งในโลกและในงานเขียนของ Ellen White ว่า "Christendom" เป็นตัวแทนของสิ่งใด พร้อมทั้งมีการปฏิเสธกฎพื้นฐานของไวยากรณ์ที่ชื่อว่า วลี "will pursue" ระบุถึงเหตุการณ์ในอนาคต จากจุดอ้างอิงนั้น แนวคิดที่บกพร่องซึ่งว่า "Old World" คือประวัติศาสตร์ของอำนาจสันตะปาปาตั้งแต่ ค.ศ. 538 จนถึง ค.ศ. 1798 จึงถูกนำมาใช้เพื่อโต้แย้งต่อความเข้าใจที่ได้ตั้งมั่นแล้วเกี่ยวกับคำนิยามของการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น.

"บรรดาสິงทั้งปวงซึ่งพระเจ้าได้ทรงระบุไว้ในประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์ว่าจะต้องสำเร็จลุล่วงในอดีตนั้น ก็ได้สำเร็จแล้ว และทุกสิ่งที่ยังจะมาถึงตามลำดับของมันก็จะไป ดาเนียล ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ยืนอยู่ในตำแหน่งของท่าน ยอห์นยืนอยู่ในตำแหน่งของท่าน ในพระธรรมวิวรณ์ สิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงเปิดหนังสือดาเนียลแก่บรรดาผู้ศึกษาคำพยากรณ์ และด้วยเหตุนี้ดาเนียลจึงยืนอยู่ในตำแหน่งของท่าน ท่านเป็นพยานถึงสิ่งซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่ท่านในนิมิตเกี่ยวกับเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม ซึ่งเราจำเป็นต้องรู้ ขณะที่เรายืนอยู่บนธรณีประตู่แห่งความสำเร็จลุล่วงของเหตุการณ์เหล่านั้นโดยแท้"

“ในประวัติศาสตร์และคำพยากรณ์

พระวณะของพระเจ้าทรงพรรณนาถึงความขัดแย้งอันยืดเยื้อต่อเนื่องระหว่างความจริงกับความผิดพลาด ความขัดแย้งนั้นยังคงดำเนินอยู่ สิ่งทั้งหลายที่ได้เคยเกิดขึ้นแล้ว จะเกิดขึ้นอีก ซ้อพิพาทเก่า ๆ

จะถูกหรือฟื้นขึ้น และทฤษฎีใหม่ ๆ จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ชนชาติของพระเจ้า

ผู้ซึ่งในการเชื่อและในการทำให้คำพยากรณ์สำเร็จ ได้มีส่วนในงานประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม ย่อมรู้ว่าตนยืนอยู่ ณ ที่ใด พวกเขามีประสบการณ์ซึ่งมีค่าล้ำยิ่งกว่าทองคำเนื้อดี พวกเขาจะต้องยืนหยัดมั่นคงดุจศิลา

ยึดถือความไว้วางใจอันมั่นใจตั้งแต่ต้นของตนไว้อย่างแน่วแนวจนถึงที่สุด” Selected Message, book 2, 109.

สามารถพิสูจน์ได้โดยง่ายว่า ซีสเตอร์ไวท์ระบุว่า “ความเชื่อมั่นในตอนต้นของเขาทั้งหลาย” ของเปาโล

คือความจริงพื้นฐานของแอ็ดเวนติสซึม พวกมิลเลอไรต์สอนว่า “พวกโจรในชนชาติของเจ้า”

คืออำนาจของพระสันตะปาปา และนับตั้งแต่ปี 1989 เป็นต้นมา ขบวนการของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันก็ได้ยืนยันซ้ำแล้วซ้ำเล่าถึงความเข้าใจเดียวกันเกี่ยวกับสัญลักษณ์นี้เช่นเดียวกับที่พวกมิลเลอไรต์เข้าใจ บัดนี้มี

“ทฤษฎีใหม่” เกี่ยวกับผู้ที่เป็น “พวกโจรในชนชาติของเจ้า” และทฤษฎีนั้นได้รื้อฟื้นข้อโต้แย้งเก่าขึ้นมาอีกครั้ง ในแง่ที่ว่ามันใช้สัญลักษณ์ที่ไม่ถูกต้องของสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ที่ได้มีการวางไว้แล้ว

เพื่อสร้างแบบจำลองเชิงพยากรณ์ที่ตั้งอยู่บนทราย ไม่ว่าจะเป็นการตีความส่วนตัวของสมิธ

หรือการประยุกต์ใช้ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับประชาชาติในโยเอลบทที่หนึ่ง

หรือการระบุว่าสหรัฐอเมริกาเป็นโรมสมัยใหม่;

ความผิดพลาดทั้งสามประการนี้ล้วนโจมตีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรมของพระสันตะปาปาในยุคสุดท้าย และในการกระทำเช่นนั้น

ก็เป็นการโจมตีสัญลักษณ์ซึ่งสถาปนาในมติเชิงพยากรณ์ที่ระบุว่าประชากรของพระเจ้าจะพิเนาศหรือมีชีวิตอยู่ใน

ในอนาคต ศาสนจักรโรมันคาทอลิกในยุโรปและโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมจากความเชื่อในทวีปอเมริกา

“จะดำเนินการ” ชมเหงผู้รักษารันสะบาโต ดังที่ได้กระทำมาแล้วตลอดประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์!

“พระเจ้าจะทรงปลุกเร้าประชากรของพระองค์; หากวิธีการอันลึ้มเหลว

ลัทธินอกรีตทั้งหลายจะเข้ามาท่ามกลางพวกเขา และจะร่อนพวกเขา แยกแกลบออกจากข้าวสาลี

พระเจ้าทรงเรียกบรรดาผู้ที่เชื่อพระวณะของพระองค์ให้ตื่นขึ้นจากการหลับใหล

แสงสว่างอันล้ำค่าได้มาถึงแล้ว เหมาะสมกับกาลเวลานี้ นี่คือความจริงแห่งพระคัมภีร์

ซึ่งสำแดงยืนยันตรงหน้าเรา แสงสว่างนี้ควรนำเราไปสู่การศึกษาพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร

และการตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนที่สุดต่อจุดยืนทั้งหลายที่เรายึดถืออยู่

พระเจ้าทรงประสงค์ให้ทุกแง่มุมและทุกจุดยืนของความจริงได้รับการค้นคว้าอย่างทั่วถึงและไม่ย่อท้อ

ด้วยการอธิษฐานและการอดอาหาร บรรดาผู้เชื่อจะต้องไม่หยุดอยู่กับการคาดคะเนและแนวคิดที่คลุมเครือ

เกี่ยวกับสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นความจริง” Gospel Workers, 299.

เราจะดำเนินความคิดเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป